

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7708/2568

พนักงานอัยการจังหวัดเทิง โจทก์ นาย อ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 1, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 341

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 91 บัญญัติถึงการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน มีได้บัญญัติว่าการกระทำความผิดหลายกรรมนั้นจะเกิดขึ้นในวาระเดียวกันไม่ได้ การกระทำในวันเดียวกันหรือวาระเดียวกันหรือต่อเนื่องในคราวเดียวกันก็อาจเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันได้ จำเลยปลอมหนังสือสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกันอันเป็นเอกสารสิทธิ เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง วันที่ 30 สิงหาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง วันที่ 3 ตุลาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง และในแต่ละวันหลังจำเลยปลอมเอกสารดังกล่าวแล้ว จำเลยนำเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวไปใช้แสดงเพื่อฉ้อโกงผู้เสียหาย แม้จำเลยนำเอกสารสิทธิปลอมหลายฉบับนั้นไปใช้ในวันเดียวกัน โดยยื่นต่อผู้เสียหายเพื่อขออนุมัติเงินกู้จากผู้เสียหาย ซึ่งผู้เสียหายต้องพิจารณาอนุมัติเป็นรายเรื่องรายกรณีไปตามเนื้อความในเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าว การปลอมหนังสือสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกัน และการใช้หนังสือสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกันอันเป็นเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวยื่นแสดงต่อผู้เสียหายเพื่อฉ้อโกงเอาเงินจากผู้เสียหายแต่ละครั้งแม้กระทำวันวันเดียวกันก็เป็นการกระทำที่มีเจตนาแยกจากกันและเป็นการกระทำที่แยกกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นหลายกรรม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 264, 265, 268, 341 และให้จำเลยคืนเงิน 1,860,000 บาท ที่ฉ้อโกงไปแก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 265, 268 วรรคแรก (ที่ถูกมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และเนื่องจากจำเลยเป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (ที่ถูก การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมเอกสารสิทธิ ฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม และฐานฉ้อโกงเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยเป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอมนั้น ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 แต่เพียงกระทงเดียวตามมาตรา 268 วรรคสอง) รวม 16 กระทง จำคุกกระทงละ 6 เดือน และปรับกระทงละ 10,000 บาท รวมจำคุก 96 เดือน และปรับ 160,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 48 เดือน และปรับ 80,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้จำเลยคืนเงิน 1,860,000 บาท แก่บริษัท ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยกระທး 6 เดือน โดยไม่ลดโทษปรับ รวม 9 กระທး เป็นจำคุก 54 เดือน ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 27 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า การที่จำเลยปลอมสัญญากู้ยืมเงินและสัญญา ค้ำประกัน และการที่จำเลยใช้แสดงเอกสารปลอมดังกล่าวในการฉ้อโกงผู้เสียหายเป็นความผิดต่อ กฎหมายหลายบท ซึ่งความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคสอง เป็นกฎหมาย บทที่มีโทษหนักที่สุด ซึ่งต้องลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามกฎหมายดังกล่าวตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 โจทก์จำเลยไม่อุทธรณ์ฎีกาในข้อนี้ ปัญหาข้อนี้จึงยุติไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็น 16 กรรม ลงโทษจำเลย 16 กรรม ตามฟ้อง แต่ศาลอุทธรณ์เห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดวันละ 1 กรรม รวม 9 วัน เป็น 9 กรรม พิพากษาลงโทษจำเลย 9 กรรม โจทก์ฎีกาเฉพาะเรื่องกรรมเรื่องกระທးในการ กระทำความผิดเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 วันที่ 30 สิงหาคม 2560 วันที่ 3 ตุลาคม 2560 และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จำเลยไม่ฎีกา ข้อที่ว่าการกระทำความผิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 วันที่ 29 สิงหาคม 2560 วันที่ 6 กันยายน 2560 วันที่ 26 กันยายน 2560 วันที่ 4 ตุลาคม 2560 และวันที่ 30 ตุลาคม 2560 ซึ่งกระทำความผิดวันละ 1 ครั้ง เป็นความผิดวันละ 1 กรรม รวม 6 กรรม จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า การ กระทำความผิดของจำเลยเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 วันที่ 30 สิงหาคม 2560 วันที่ 3 ตุลาคม 2560 และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 เป็นความผิดวันละ 1 กรรม หรือหลายกรรมตามฟ้อง เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 บัญญัติถึงการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน มิได้บัญญัติ ว่าการกระทำความผิดหลายกรรมนั้นจะเกิดขึ้นในวาระเดียวกันไม่ได้ การกระทำในวันเดียวกันหรือ วาระเดียวกันหรือต่อเนื่องในคราวเดียวกันก็อาจเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันได้ ข้อเท็จจริง รับฟังเป็นยุติตามฟ้องว่า จำเลยปลอมหนังสือสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกันอันเป็น เอกสารสิทธิ เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง วันที่ 30 สิงหาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง วันที่ 3 ตุลาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง และในแต่ละวัน หลังจากจำเลยปลอมเอกสารสิทธิดังกล่าวแล้ว จำเลยนำเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวไปใช้แสดงเพื่อ ฉ้อโกงผู้เสียหาย แม้จำเลยนำเอกสารสิทธิปลอมหลายฉบับนั้นไปใช้ในวันเดียวกัน โดยยื่นต่อ ผู้เสียหายเพื่อขออนุมัติเงินกู้จากผู้เสียหาย ซึ่งผู้เสียหายต้องพิจารณาอนุมัติเป็นรายเรื่องรายกรณี ไปตามเนื้อความในเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าว การปลอมหนังสือสัญญากู้ยืมเงินและ หนังสือสัญญาค้ำประกัน การใช้หนังสือสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกันอันเป็น เอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวยื่นแสดงต่อผู้เสียหายเพื่อฉ้อโกงเอาเงินจากผู้เสียหาย แต่ละครั้งแม้ กระทำในวันเดียวกันก็เป็นการกระทำที่มีเจตนาแยกจากกันและเป็นการกระทำที่แยกกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นหลายกรรม คดีนี้จำเลยปลอมสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาค้ำประกัน และใช้เอกสารที่ปลอมขึ้นแสดงเพื่อฉ้อโกงเอาเงินจากผู้เสียหาย เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง วันที่ 30 สิงหาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง วันที่ 3 ตุลาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง การกระทำความผิดของจำเลยเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 จึงเป็น 3 กรรม เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2560 จึงเป็น 2 กรรม เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2560 จึงเป็น

3 กรรม และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จึงเป็น 2 กรรม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยในแต่ละวันเกิดเหตุดังกล่าวเป็นกรรมเดียวจึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา และเมื่อการกระทำของจำเลยในแต่ละวันดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดรวม 10 กรรม ซึ่งเมื่อรวมกับการกระทำผิดวันละ 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 วันที่ 29 สิงหาคม 2560 วันที่ 6 กันยายน 2560 วันที่ 26 กันยายน 2560 วันที่ 4 ตุลาคม 2560 และวันที่ 30 ตุลาคม 2560 อันเป็นการกระทำความผิดอีก 6 กรรมแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดรวมทั้งสิ้น 16 กรรม ดังนั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 จำเลยปลอมสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาค้ำประกันอันเป็นเอกสารสิทธิ 3 ครั้ง วันที่ 30 สิงหาคม 2560 จำนวน 2 ครั้ง วันที่ 3 ตุลาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 จำนวน 3 ครั้ง ส่วนวันกระทำความผิดอีก 4 วันที่เหลือวันละ 1 ครั้ง และจำเลยนำเอกสารสิทธิปลอมดังกล่าวไปใช้แสดงเพื่อฉ้อโกงผู้เสียหาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดเพียง 9 กรรม นั้น จึงไม่ถูกต้อง ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ส่วนที่โจทก์ฎีกาขอให้กำหนดโทษปรับจำเลยด้วยในการกระทำความผิด 9 กรรม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่กำหนดโทษปรับนั้น เห็นว่า ในการกระทำความผิด 9 กรรมดังกล่าวศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยกระหนละ 6 เดือน และปรับกระหนละ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกกระหนละ 3 เดือน และปรับกระหนละ 5,000 บาท ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยกระหนละ 6 เดือน โดยไม่ลงโทษปรับ เป็นจำคุก 54 เดือน ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระหนละกึ่งหนึ่ง คงจำคุก 27 เดือน (จำคุกกระหนละ 3 เดือน) โดยไม่ได้แก้ไขกฎหมายที่ใช้ลงโทษ จึงเป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อยและให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินห้าปี ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง การฎีกาขอให้กำหนดโทษปรับเพิ่มขึ้นจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ที่ไม่ได้กำหนดโทษปรับ เป็นการฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการกำหนดโทษของศาล เป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามฎีกาตามกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย ส่วนโทษในการกระทำผิดอีก 7 กรรม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ได้กำหนดนั้น ศาลฎีกาพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยแล้วและเพื่อให้การกำหนดโทษจำเลยเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งคดี จึงกำหนดโทษแต่ละกรรมเช่นเดียวกับที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 กำหนด พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดที่จำเลยกระทำเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2560 วันที่ 30 สิงหาคม 2560 วันที่ 3 ตุลาคม 2560 และวันที่ 10 ตุลาคม 2560 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 และแต่ละกรรมเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทต้องลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 วางโทษความผิด 7 กรรม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ได้กำหนด ให้จำคุกกระหนละ 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กระหนละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกกระหนละ 3 เดือน รวมจำคุก 21 เดือน เมื่อรวมโทษ 9 กรรม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 กำหนดแล้วเป็นจำคุก 48 เดือน นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

เรวัตร สกุลคล้อย · ภัทริกา จุลฤกษ์ · นวรัตน์ กลิ่นรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7708/2568>